

[Thomas Pedersen.]

kommen meningsløst, udemokratisk og lidet stemmende med den brede Befolkningssinteresser at gennemføre noget saa afskyeligt som en Svesketold. Men de gode gamle Dage er altsaa nu forbi, der er indtraadt andre Tilstande.

Men selv saa sent som under den sidste Valgkamp fik vi fra adskillige Sider at høre, at det at fordyre Margarinen var noget af det mest vederstyggelige paa denne Jord. Der kunde maaske derfor i Dag være Grund til at spørge, om ikke det er mindst lige saa vederstyggeligt, at man nu vil fortsætte med en Fordyrelse af Kaffen og en Fordyrelse af Sukkeret. I hvert Fald jeg, med den Forstand jeg har paa det, har noget vanskeligt ved at forstaa, at der er nogen principiel Forskel mellem at fordyre Margarinen og at fordyre Kaffen og Sukkeret.

Jeg kan sige, at Hovedparten af disse Forslag her er uantagelige for vort Vedkommende. Der er ganske vist enkelte Bestemmelser deri, som vi aldeles ikke har noget imod bliver forlænget, men det store Flertal af Bestemmelserne kan vi paa ingen Maade være med til. Jeg behøver ikke at give nogen nærmere Begrundelse af det, det ærede Medlem Hr. Gregersen har jo omtalt Kaffen og Sukkeret som noget af det værste, og da det ærede Medlem for en Gangs Skyld har sagt noget fornuftigt, kan jeg slutte mig til dette, og jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa, hvor stærkt disse Beskatningslove virker over for den almindelige Befolkning. Det er almindeligt kendt, at det er Arbejderbefolkningen, Smaakaarsbefolkningen i dette Land, der betaler de meget store Beløb, det her drejer sig om.

Man ønsker i Dag stadig væk at fastholde, at det dog drejer sig om midlertidige Love — med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Drachmann, der føler en særlig Glæde ved at sige, at han meget godt kunde tænke sig, at disse Love blev evige; det er man ikke i Tvivl om, for det er jo de Konservatives Love, der her foreligger. Denne Midlertidighed er blevet stærkt fremhævet, hver Gang man har ønsket at faa disse Love forlænget. Jeg kunde give et lille Bidrag til Belysning af dette, og jeg tror, det vil virke stærkest ved, at jeg gentager, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for et Par Aar siden sagde, da han omtalte disse Lovbestemmelser, „hvis Midlertidighed er indlysende derigennem, at de kun skal forlænges for 1 Aar“. Ja, det var i 1934, at de blev forlænget, de blev forlænget 1935, og nu forlænges de igen for et Par Aar, saa jeg tror, man skal tage

med noget blød Haand paa dette, at det er midlertidige Love.

Men hvorfor ønsker man i Grunden denne Gang, at de skal forlænges hele to Aar? Naar man fra Regeringspartiernes Side er enig om at give Udtryk for, at det er udemokratiske Love, var det dog vel i god Samklang med disse Partiers indre og ellers skjulte Overbevisning, om man sagde: de skal ikke gælde et Øjeblik længere, end det strengt taget er nødvendigt for at faa noget andet gennemført i Landstinget. Forholdet er jo det, at man inden for Regeringskredse paa det bestemteste regner med, at man faar Flertal i Landstinget i det kommende Aar. Altsaa, om mindre end et Aar vil man efter egen Formening have et saadant Flertal, at man kan gennemføre Beskatningslove af en ganske anden Karakter, end der her er Tale om.

Naar det er Tilfældet, hvorfor saa overhovedet forlænge disse Love? Man kunde dog vel nok af rent finansielle Grunde mangle disse Indtægter fra Juni til Oktober, det kunde dog vel lade sig gøre; man kunde i hvert Tilfælde tage saa meget mere af andre Skatteklider efter Oktober, naar man havde Flertallet og Magten og Muligheden for at gennemføre en Beskatning, end man her er inde paa. Jeg synes, det vilde være rimeligt, og i alle Tilfælde synes jeg, det er ganske urimeligt at stille Krav om to Aars Forlængelse. Hvis man af rent finansielle Grunde ikke mener at kunne undvære Indtægterne i de 3—4 Maaneder, kunde man have nøjedes med at stille Krav om 1 Aars Forlængelse for i alle Tilfælde at se, hvordan det gik med Landstingsvalget, og om man ikke kunde gennemføre en anden Politik, derved at der kom et andet Flertal i Landstinget.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordførerne for de fire store Partier for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag. Der har for visse af Ordførernes Vedkommende været visse Forbehold, men i det store og hele erkender disse Ordførere, at det er nødvendigt at skaffe disse Midler til Veje paa den ene eller anden Maade, og hvis man ikke kan finde andre Veje, maa man vedtage Forslaget her.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup beklagede sig over, at de Oplysninger, man havde ønsket i Finansudvalget angaaende den finansielle Virkning af disse Forslag, endnu ikke var tilgaaet Finansudvalget. Jeg synes godt, det ærede Medlem kunde have sparet denne tilsyneladende Forargelse over den Langsomhed, hvormed man arbej-